

Popěvek

Michal Prokop

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...

Láske je vytloukání klínu klínem,
jen v noci svítí, Ti svítí plynem.
A zase prší sníh...
A zase prší sníh...

Píší se o ní stohy knih,
romány, básně, eseje.
A zase prší sníh...

Píší se o ní stohy knih,
a na nich prachu závěje.
A zase prší sníh,
a jinak se nic neděje...

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...

Láska je podpírání stínu stínem,
jen v noci svítí a my se minem.
A zase prší sníh...
A zase prší sníh...

Hoříš mi modře jako líh,
v dálce se země zachvěje.
A zase prší sníh...

Hoříš mi modře jako líh,
pak láva smete Pompeje.
A zase prší sníh,
a jinak se nic neděje...

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...

A zase prší sníh,
a cesta nikam nevede.
A zase prší sníh...
Prší sníh...